

samtidig med, at deres gældende Toldsatser vilde give højere Beskyttelse, saaledes at Indførslen dog vilde blive hæmmet. Til Prisfald i de hidtil for meget lukkede Lande, som vilde komme i Overgangsperiodens Begyndelse, vilde svare Stigning i Varepriserne i Lande med depreciert Valuta. Prisfaldet vilde desuden kun være midlertidigt, Pengesystemet vilde samtidig komme i Orden, Verdenshandelen blive genoptaget, bortgemt Kapital vilde komme frem, Kapital, der nu vandrer paa Spekulation, vilde genoptage sin normale Virksomhed, Kreditten genoplives, Transporten vokse, Turistlivet genopstaa, det frie Initiativ blive frigjort og Levesfoden blive sat op. Det økonomiske System er en levende Organisme, hvis Vækst man blot ikke skal modsætte sig, saa vil den af sig selv vokse og trives. Ud fra disse Synspunkter bliver det Regeringernes første Pligt at holde de interesserede Parters Interesser og Landets samlede Interesser ude fra hinanden.

b. Landbrugsbeskyttelse.

I Juli 1934 anmodede den økonomiske Komité Sekretariatet om at ville foretage en Undersøgelse af den stærke Landbrugsbeskyttelses Virkninger i Industrilandene og denne Politik's Tilbagevirkning paa de vigtigste Landbrugsproduktionslande. Endvidere fremhævede Folkeforbundsforsamlingen i September 1934 det Forhold, at Efterfølgelsen efter Industriprodukter fra Landbrugslandenes Side begrænses, naar disse Lande ikke kan sælge deres Varer i de Industrilande, der beskytter deres Landbrug. En Undersøgelse af dette Spørgsmaal vilde efter Forsamlingens Mening kaste Lys over Aarsagerne til visse af de nuværende økonomiske Vanskeligheder og maaske gøre det muligt at angive visse Retningslinier for en Genoptagelse af den internationale Vareomsætning.

Resultatet af Undersøgelsen foreligger i en af den økonomiske Komité afgivet Beretning. Til denne er knyttet to Bilag, udarbejdet henholdsvis af Sir Frederick Leith Ross og af Folkeforbundssekretari-

atet, og indeholdende en historisk Redegørelse for Efterkrigstidens og Førkrigstidens Landbrugsbeskyttelse. Sir Frederick drager følgende Slutninger af sine Undersøgelser: De vigtigste Industrilande i Europa har siden 1925 fremmet deres nationale Produktion af Landbrugsvarer ved Hjælp af kunstige Prisforhøjelser. For at opretholde de høje Priser har man begrænset Indførslen af Landbrugsprodukter fra de Lande, hvor Produktionen er mere økonomisk. Paa den anden Side er Landbrugslandene paa Grund af den Mindreindtægt, de opnaar for deres Landbrugsudførsel, blevet tvunget til at begrænse deres Indførsel af Industrivarer fra Industrilandene og til at gaa over til selv at fremstille Industrivarer i Ly af et Beskyttelsessystem. Dette gensidige Tab af Markeder medfører en almindelig Forarmelse i hele Verden. En gradvis Formindskelse af den stærke Landbrugsbeskyttelse, som nu gennemføres i Hovedindustrilandene i Europa, og Overgang til en maadeholden Landbrugsbeskyttelse, som den før Verdenskrigen herskende, vil være en af de Forholdregler, som uvægerlig vil virke fremmende paa Verdensøkonomiens Genrejsning. Man bør imidlertid ikke spille Tid, idet der for hvert Aar, der gaar, skabes velerhvervede Rettigheder, som det bliver vanskeligere og vanskeligere at afskaffe. Det vil derfor, hævder han, sikkert være i alle Landes Interesse snarest muligt at oprette et mere økonomisk Produktionssystem med Samhandel mellem Landbrugs- og Industrilandene.

Den økonomiske Komité gør lignende Betragtninger gældende i selve Beretningen. Det anføres, at en Landbrugsbeskyttelse indenfor rimelige Grænser kan være berettiget, og at man ikke udelukkende kan lægge rent økonomiske Forhold til Grund for en Vurdering, idet historiske, sociale og psykologiske Grunde kan tale for, at man giver Landbrugsklasserne en særlig Støtte. En overdreven Beskyttelse vil imidlertid medføre Forarmelse af selve de Klasser, man ønsker at hjælpe. Efter Komitéens Mening vil en gradvis Tilbagevenden til tidligere Tidens maadeholdne Beskyttelse være at an-